

METHODISTICA IN NEDERLAND

P.L. Schram

Proloog

Op 24 mei 1738 beleefde John Wesley 's avonds bij een godsdienstig gezelschap in Aldersgate Street te Londen een radicale geestelijke verandering. Hij wist zich wedergeboren. Hem was dankzij Luthers *Vorrede zum Römerbrief* het licht opgegaan. Toen hij de zaal verliet had niemand, hijzelf evenmin, een vermoeden van de gevolgen. Het mosterdzaadje ontplooidde zich tot boom. Vijftig jaar later was Wesley leider van een opwekkingsbeweging met tienduizenden aanhangers. Weer een halve eeuw nadien was zijn methodisme wereldwijd uitgegroeid.

Veel Nederlanders zijn wars van bekeringsverhalen. Ze doen hen te opzettelijk aan, worden snel eentonig en hebben iets opdringerigs. De leerschool van Calvijn brengt terughoudendheid bij. Maar met alle voorbehoud tegen verbeelding en inbeelding, Réveils zijn zonder bekeringsverhalen ondenkbaar. Er is zegen van uitgegaan. Zacheüs van Jericho en Saulus van Tarsen werden nieuwe mensen en wisten precies wanneer. Rondom hen wijzigde een maatschappelijke en geestelijke situatie zich. Ook het methodisme heeft zo gewerkt. Ten goede.

Roepingsbesef en missionaire vaart gingen samen. Een geliefd gebed van Wesley was zijn lied:

To serve the present age
My calling to fulfil
O may it all my powers engage
To do my Master's will.

Het methodisme had iets weg van het 'christendom der eerste eeuwen. Nadruk lag op 'Salvation'; zekerheid; gemeenschapszin; liefde; ervaring van Gods en Jezus' tegenwoordigheid.

Happy the souls that first believed
To Jesus and each other cleaved
Joined by the unction from above
In mystic fellowship of love.

Charles Wesley schreef duizenden hymns. George Whitefield preekte vaak drie keer per dag. Gesteund door hen en een snel toenemend aantal medewerkers zette John Wesley een stempel op zijn tijd en op komende generaties. Hij had eigenaardigheden en gebreken, maar deze losten op in zijn geestdrift.

Het verhaal is al vele malen geschreven. De beste bron, zeker voor de